06/04/2021

Παπίκιον Όρος και Ιβηρική Αριστοκρατία του Βυζαντίου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μαρωνείας και Κομοτηνής

Το βιβλίο του αρχαιολόγου Δημήτριου Κουντουράκη με τίτλο: «ΠΑΠΙΚΙΟΝ ΟΡΟΣ ΚΑΙ ΙΒΗΡΙΚΗ ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΙΑ ΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ. Η Μονή του Αγίου Γεωργίου, η Μαρία η Αλανή και ο Γρηγόριος Πακουριανός» εξέδωσε η Ιερά Μητρόπολη Μαρωνείας και Κομοτηνής στο πλαίσιο των εορταστικών εκδηλώσεων για την επέτειο των 200 ετών από την έναρξη της Επανάστασης του 1821.

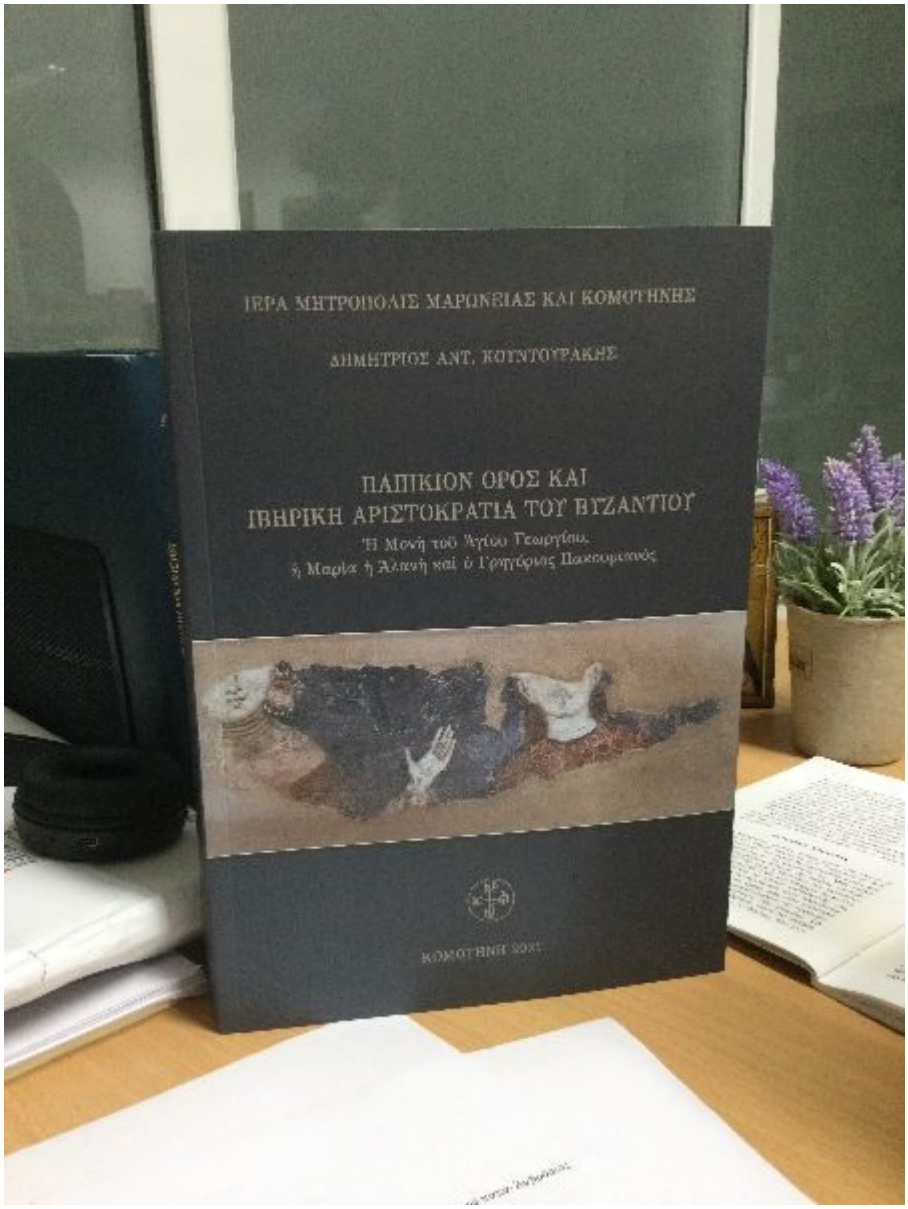

«Το Παπίκιον Όρος αποτελεί αναμφίβολα την πολυτιμότερη πνευματική κληρονομιά όχι μόνο της καθ᾽ ημάς Ιεράς Μητροπόλεως, αλλά και ολόκληρης της Θράκης μας», αναφέρεται στην ανακοίνωση της Μητροπόλεως, που παραθέτουμε ολόκληρη παρακάτω:

«Εάν η επίτευξις της αγιότητος συνιστά τον σκοπόν της χριστιανικής ζωής, το Παπίκιον Όρος είναι ζωντανή υπόμνησις του αγώνος τούτου διά την αγιότητα και την κατάκτησιν της πολυποθήτου βασιλείας των ουρανών, καθ᾽ ότι εν αυτώ έζησαν «άνδρες ίσοι τοις μεγάλοις εκείνοις πατράσιν, Αντωνίω και Ευθυμίω, Αρσενίω και Παχωμίω, άοικοι, απρόιτοι, πελαζόμενοι εν όρεσι υψηλοίς και σπηλαίοις ησύχοις και αβάτοις τόποις, απαράκλητοι, έχοντες μεθ᾽ εαυτών ουδέν, ει μη μόνον τα ράκη, α περιβέβληντο οι γενναίοι», όπως πληροφορεί ημάς ο βιογράφος του οσίου Μαξίμου του Καυσοκαλύβη, άγιος Θεοφάνης, Επίσκοπος Περιθεωρίου Θράκης.

Τὸ Παπίκιον Ὄρος, ἀναδειχθὲν εἰς Ἅγιον Ὄρος τῆς Θράκης τοὐλάχιστον ἐπὶ τέσσαρας αἰῶνας, πρὶν αἱ βαρβαρικαὶ ἐπιδρομαὶ φέρουν τὴν διάλυσιν τῶν Ἱερῶν Σκηνωμάτων αὐτοῦ, παραμένει μέχρι σήμερον ὄχι μόνον μία ἁπλῆ ἐπιβίωσις ἐνὸς ἐνδόξου ἱστορικοῦ παρελθόντος, ἀλλὰ τόπος ζωντανῆς κοινωνίας μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ διαλαμψάντων ἁγίων, μοναστῶν καὶ μιγάδων, οἱ ὁποῖοι, ζῶντες ἐν Χριστῷ πάντες, συναντῶνται μεθ᾽ ἡμῶν εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν καὶ εἰς τὴν προσευχὴν καὶ ὁμιλοῦν εἰς ἡμᾶς διὰ τὰ κατὰ Θεὸν παλαίσματά των, τὰς ἀγρυπνίας, τὰς νηστείας, τὰς νυχθημέρους εὐχάς, τὴν αὐταπάρνησιν, τοὺς κόπους, καὶ ὅλας τὰς θυσίας, εἰς τὰς ὁποίας ὑπεβλήθησαν διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Κυρίου.

Ὅθεν ἡ καθ᾽ ἡμᾶς Ἱερὰ Μητρόπολις Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς ἐθεώρησεν χρέος αὐτῆς νὰ προβάλῃ τὴν πολύτιμον ταύτην πνευματικὴν παρακαταθήκην τοῦ

κειμένου εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν περιφέρειαν αὐτῆς Παπικίου Ὄρους, προβαίνουσα εἰς τὴν ἔκδοσιν βιβλίου μὲ συγγραφέα τὸν ἀρχαιολόγον κ. Δημήτριον Κουντουράκην.

Ἡ ἔκδοσις αὕτη συμπίπτει μὲ τὴν ἐπέτειον τῶν διακοσίων ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως, ὥστε νὰ ὑπενθυμίζῃ ἡμῖν ὅτι ἡ Ἐκκλησία ἦτο αὐτή, ἥτις διετήρησε τῆν ἑλληνοχριστιανικὴν ταυτότητα τοῦ ἔθνους ἡμῶν καὶ ἠμπόδισε τὴν ἀφομοίωσιν αὐτοῦ ἀπὸ τοὺς κατακτητάς.

Ἡ Ἐκκλησία εἶναι αὐτή, ἥτις καθώρισε καὶ τὴν χριστιανικὴν ταυτότητα τῆς Θράκης μας καὶ ἐπέτρεψεν τὴν διατήρησιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ εἰς αὐτήν, εἰς καιροὺς λίαν χαλεποὺς καὶ δυσχερεῖς, ὅταν αἱ ποικίλαι διώξεις, ἡ βαρεῖα φορολογία, ἡ ἀνισότης μεταχειρίσεως καὶ πλεῖστα ἄλλα δεινὰ ἐξηνάγκασαν συμπαγεῖς χριστιανικοὺς πληθυσμοὺς αὐτῆς εἰς ἀπώλειαν τῆς πνευματικῆς ἰδιοπροσωπίας των.

Ἐκ παραλλήλου ἡ ἐκδιδομένη ὑπὸ τῆς ἡμετέρας Ἱερᾶς Μητροπόλεως παροῦσα ἐκτενὴς καὶ ἐμπεριστατωμένη ἱστορικὴ μελέτη ἀναδεικνύει τὴν ἀδιάρρηκτον διασύνδεσιν αὐτῆς μὲ τὴν «πασῶν Βασιλεύουσαν τῶν πόλεων» καὶ τὴν ἐκλεπτυσμένην ἀριστοκρατίαν αὐτῆς.

Τέλος προβάλλονται αἱ ἀλληλεπιδράσεις εἰς τὸν τομέα ἰδίᾳ τῶν ἐκκλησιαστικῶν τεχνῶν, τὰ κοινὰ διοικητικὰ πρότυπα καὶ ἄλλα κοινὰ στοιχεῖα, τοῦ Παπικίου – Ἁγίου Ὄρους τῆς Θράκης καὶ τοῦ Ἁγίου Ὄρους, τοῦ περιβολίου τῆς Παναγίας, διὰ νὰ φανῇ τὸ κοινὸν πνεῦμα καὶ φρόνημα, ὁ κοινὸς βίος, ἡ κοινὴ μοναστικὴ παράδοσις».